

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.350/2022/5.

A tanács tagjai:

Dr. Kovács Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Dzsula Marianna előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Becsei Zoltán ügyvéd (cím1)

Az alperes:

alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

Balassy Ügyvédi Iroda (cím3, ügyintéző: dr. Balassy Gábor ügyvéd)

A per tárgya:

Személyes adat törlése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.712/2021/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 65.P.23.425/2020/18.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 127.000 (százhuszonhétézer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes – szerződést biztosító mellékkötelezettségként kötött zálogszerződést a név Kft. adós és a név1 Zrt. között létrejött kölcsönszerződés biztosítékaul. Az adós a tartozását szerződésszerűen nem fizette meg. A név1 Zrt. 2014. április 14-én engedményezte a követelését az alperesre.

[2] Az alperes mint pénzügyi intézmény számára a PSZÁF szám számú felügyeleti határozatával engedélyezte üzletszerűen a hitel és pénzkölcsön nyújtási gazdasági tevékenységet, ennek keretében jogosult üzletszerűen a követelésvásárlási gazdasági tevékenység folytatására.

[3] Az alperes 2014. május 9-én „Értesítés követelés engedményezéséről teljesítési utasítással” elnevezésű okiratban értesítette a felperest az engedményezésről, a dokumentum jobb felső sarkában az alperes által használt nyilvántartási számot (szám1) tüntette fel. Az alperes 2015. július 13-án kérte a közjegyzőtől végrehajtási záradék kiállítását a felperessel szemben az engedményezett követelés tárgyában. A végrehajtási záradék a felperes következő adatait tartalmazta: a neve, leánykori neve, születési helye és ideje, adóazonosító száma, lakcíme, valamint a követelés biztosítékaul lekötött ingatlana adatai. Az alperes a végrehajtási záradék kiállítása előtt kérte az adatvédelmi hatóságtól az „egyéb követeléskezelés céljából történő nyilvántartásba vételét,” ennek rögzítésére 2015.július 21-én a NAIH 2115840/2015/N. számú határozatával került sor.

[4] A felperes nem fizette meg az alperesnek a követelést, kérte a végrehajtási záradék törlését. A Gyulai Törvényszék 9.Pkf.25.302/2020/3. számú jogerős végzésével az eljáró közjegyző - záradék törlése iránti kérelmét elutasító - végzését helybenhagyta.

[5] A felperes 2020. március 12-én kérte az alperestől, hogy bocsássa rendelkezésére a személyes adatai adatkezelési nyilvántartási számát, amelyet (engedményes) adatkezelőként a személyes adatai továbbításánál, felhasználásánál kötelező feltüntetnie. Az alperes válasziratában arról tájékoztatta felperest, hogy nincs egyedi nyilvántartási száma a felperessel szemben fennálló követelésének.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[6] A felperes keresetében kérte kötelezni az alperest a vele szemben kiállított végrehajtási záradék 1/a.,1/b., 1/c., 4/c. pontjában rögzített személyes adatai (neve, leánykori

neve, születési helye, ideje, adóazonosító száma, lakcíme és az ingatlan adatai) törlésére, valamint, hogy mindazokat haladéktalanul értesítse a személyes adatok törléséről, akiknek azokat adatkezelés céljából továbbította. Állította, hogy mivel az alperes nem jelentette be az adatvédelmi hatóságnak a felperes adataira vonatkozó adatkezelési tevékenységét, jogellenes az adatainak a felhasználása.

[7] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az adatkezelése engedményesként célhoz kötött, szükséges és arányos, a felperesnek kizárólag olyan adatait kezeli, amelyek az engedményezett követelés érvényesítéséhez szükségesek.

Az első- és másodfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította.

[9] Az elsőfokú bíróság indokolása szerint az alperes az engedményezési szerződés alapján 2014. április 14-től a követelés érvényesítése érdekében kezelte a felperes személyes adatait. Ezért a keresettel érvényesített igény érdemi elbírálása során az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvénynek (a továbbiakban: Infotv.) az alperes adatkezelésének keletkezésekor (2014. április 14.) hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni. Kiemelte, az Infotv. a 68. § (6) bekezdése szerint a nyilvántartási szám az adatkezelés azonosítására szolgál, nem tanúsítja a nyilvántartásba vett adatkezelés jogszerűségét. A nyilvántartásba vétel elmaradása, vagy késedelmes volta az adatkezelés jogszerűségét önmagában nem érinti. Az alperes igényének érvényesíthetősége az engedményezési szerződéssel együtt átruházott okiratokból jut(hat)ott az alperes tudomására, az Infotv. 6. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján a jogos érdek érvényesítése céljából szükséges adatok kezelésére ezáltal vált jogosulttá, így az adatkezelése jogszerű.

[10] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az alperes az Infotv. 20.§-a értelmében kizárólag jogellenes adatkezelés esetén lenne kötelezhető a kezelt adatok törlésére, ez a rendelkezés kötelező adatkezelés esetén azonban nem alkalmazható. Az adatkezelési nyilvántartási szám hiánya nem eredményezi az adatkezelés jogszerűtlenségét, az csupán egy regisztrációs aktus, amelynek az elmaradása – a NAIH gyakorlata alapján – nem eredményezi a kezelt adatok törlését. Az Infotv. módosítása miatt az adatkezelő iratain ezt a nyilvántartási számot fel sem kell tüntetni.

[11] Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy az alperes bejelentése a NAIH felé megfelelt-e az Infotv. 65. §-ának, mivel a bírósági eljárás kereteit meghaladja ennek a közigazgatási aktusnak a felülbírlata. Az alperes igazolta, hogy a NAIH nyilvántartásba ezt a tevékenységét, amely többek közt feljogosította a felperes (adós) adatainak a kezelésére is.

[12] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét – részben eltérő indokok alapján – helybenhagyta.

[13] A másodfokú bíróság indokolása szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes az engedményezési szerződés létrejöttétől, 2014. április 14-től kezelte a felperes személyes adatait, ezért az Infotv.-nek az akkor hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni az adatkezelés jogellenesének a megítélésénél. Nem értett egyet az elsőfokú bírósággal abban, hogy az alperes az Infotv. 5. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti kötelező adatkezelést végzett. Az Infotv. 5. § (3) bekezdése alapján ugyanis kötelező adatkezelés esetén a kezelendő adatok fajtáit, az adatkezelés célját és feltételeit, az adatok megismerhetőségét, az adatkezelés időtartamát, valamint az adatkezelő személyét az

adatkezelést elrendelő törvény, illetve önkormányzati rendelet határozza meg, ilyenre azonban a felek nem hivatkoztak és a másodfokú bíróság sem ismer, az ABH jogértelmezése emiatt a konkrét ügyre nem irányadó. A felperes által az érvényesíteni kívánt jog jogalapjaként megjelölt Infotv. 17. § (2) bekezdés *b)* pontja és az abban hivatkozott 14. § *c)* pontja szerinti kivétel (kötelező adatkezelés) nem alkalmazható.

[14] A másodfokú bíróság megítélése szerint az alperes (engedményes) adatkezelésének jogalapja az Infotv. 6. § (5) bekezdés *b)* pontja, amelynek az a feltétele, hogy az adatkezelő jogos érdekének az érvényesítése arányban álljon a felperes személyes adatok védelméhez fűződő jogának a korlátozásával. Rögzítette, hogy az alperes adatkezelésének jogalapját az engedményezési szerződés teremtette meg, az annak tárgyát képező zálogszerződésben a személyes adatok megjelölése a felperes hozzájárulásával történt. A felperes személyiségi jogának korlátozását pedig arányosnak minősítette, mivel a törölni kért adatok szükségesek az alperes követelésének a behajtásához, azok kezelése nélkül a zálogjogosult jogos érdeke, a biztosított követelés kötelezettjének teljesítése nem kikényszeríthető.

[15] A másodfokú bíróság rámutatott, hogy az alperes adatkezelése nem vált jogellenessé az adatvédelmi nyilvántartásba vétel hiánya, valamint az adatkezelési nyilvántartási száma feltüntetésének elmaradása miatt, ezért a felperes személyes adatai az Infotv. 17. § (2) bekezdés *a)* pontjára hivatkozással nem törölhetők. Az alperes azt nem vitatta, hogy a NAIH 2015. július 21-én vette nyilvántartásba, ezért úgy kezdte meg és 2015. július 20-ig úgy kezelte a felperes – perrel érintett – személyes adatait, hogy nem tartotta be az Infotv. 68. § (1) bekezdésének előírását. A polgári perben azonban nem vizsgálható az, hogy az alperes bejelentésének a nyilvántartásba vétele, a NAIH határozata megfelelt-e az Infotv. előírásainak.

[16] A másodfokú bíróság kiemelte: az Infotv. 65.§-a annak érdekében vezette be az adatvédelmi nyilvántartást, hogy elősegítse az érintettek tájékozódását, a regisztráció törvényben deklarált célja az érintettek tájékozódásának elősegítése, amely a nyilvántartási szám keletkeztetésével és annak az adatkezelő általi feltüntetésével valósul meg. Ez a tájékozódás azonban nem az Infotv. 14. §-ában biztosított érintetti jogot, nem az *a)* pont szerinti tájékoztatáshoz való jogot takarja, az Infotv. 68. § (4) bekezdése szerinti betekintési jog gyakorlását segíti elő a NAIH által vezetett adatvédelmi nyilvántartásba. A nyilvántartásba vétel során a NAIH nem vizsgálja az adatkezelés jogszerűségét, ezért a nyilvántartásba vétel azt nem is tanúsítja. Nem merült fel olyan adat – ilyen tényállítást a felperes sem tett – amely szerint a felperes a nyilvántartásba vétel elmaradása és ebből kifolyólag a nyilvántartási szám hiánya és feltüntetésének az elmulasztása miatt nem tudta azonosítani az alperes adatkezelését, ez bármilyen módon korlátozta az Infotv. 14. § szerinti érintetti jogainak az érvényesítését.

[17] A másodfokú bíróság utalt arra is, hogy a GDPR 2018. május 25-től való alkalmazása miatt az adatkezelőket már nem terheli az adatkezelés nyilvántartásba vételének, a nyilvántartási szám feltüntetésének kötelezettsége, a NAIH által vezetett nyilvántartás ugyanis megszűnt. A GDPR rendelkezéseivel összhangban az Infotv. sem tartalmaz erre vonatkozó rendelkezést 2018. július 26-tól. Az Infotv. módosítása is alátámasztja, hogy a korábbi regisztrációs eljárás nem érintette az információs önrendelkezési jog, a személyes adatok védelméhez fűződő, Alaptörvényben biztosított alapjog védelmezni kívánt lényegi magját. Az alperes öt évvel korábbi mulasztása és a nyilvántartási szám feltüntetésének a hiánya – mindkettő adminisztratív jellegű mulasztás – az Infotv.-nek az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezése alapján nem eredményezi, hogy a felperes személyes adatainak a törlése miatt az alperes elveszítse a jogi érdeke (a követelése) védelmének biztosítékát.

[18] A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[19] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben – tartalma szerint – kérte annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetének való helyt adást. Megsértett jogszabályként az Infotv. 4. § (1) bekezdését, 5. § (1) bekezdés *b)* pontját, a 17. § (2) bekezdés *a)* pontját, a 65. § (1) bekezdését, 66. § (2) bekezdését, 68. § (6) bekezdését, a Ptk. 1:4. § (2) bekezdését, a Pp. 279. § (1) bekezdését, a 346. § (4)–(5) bekezdéseit jelölte meg. Hivatkozott az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésének, az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésének, a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (a továbbiakban: adatvédelmi irányelv) 18. cikk (5) bekezdésének, a 32. cikk (2) bekezdésének, az Európai Unió Működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSz) 16. cikk (1) bekezdésének, az Európai Unió Alapjogi Chartája 8. cikk (1) bekezdésének a megsértésére is.

[20] Felülvizsgálati álláspontja szerint az alperes (adatkezelő) adatkezelésének az adatvédelmi nyilvántartásba történő, a kezelt adatokra vonatkozó – alperes által nem vitatott – bejelentésének és az adatkezelési nyilvántartási szám feltüntetésének hiánya sérti az Infotv. megjelölt rendelkezéseit. A mulasztása miatt jogellenes az adatkezelése, ezért az Infotv. 17. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján törölnie kell a felperes személyes adatait. Az alperes a felperes személyes adatai kezelésével kapcsolatos adatkezelési nyilvántartási számot ugyanis soha nem tüntette fel.

[21] Állította, hogy a jogerős ítélet megállapítása részben iratellenes, az indoklása sérti az Alkotmánybíróság 3145/2013. (VII. 16.) AB határozatát (a továbbiakban: ABH), mivel azt rögzíti, hogy az alperes (adatkezelő) adatkezelése nem az Infotv. 5. (1) bekezdés *b)* pontja szerinti kötelező adatkezelés, hanem az Infotv. 6. § (5) bekezdés *b)* pontján alapul, ezzel megsértette a Pp. 279. § (1) bekezdését, a 346. § (4) és (5) bekezdését is.

[22] Hangsúlyozta, hogy az alperes bizonyítási érdeke volt az adatkezelése jogszerűségének bizonyítása, amelyet elmulasztott.

[23] Sérelmezte a másodfokú bíróságnak az Infotv. 68. (6) bekezdése körében kifejtett jogértelmezését és az ebből levont következtetését: a regisztrációs szám, az azonosítási szám feltüntetése vagy annak elmaradása nem érinti az adatkezelés jogszerűségének a megítélését. Azt elismerte, hogy az adatkezelési nyilvántartási szám az adatkezelés azonosítására szolgál, nem az adatkezelés jogszerűségét tanúsítja. Állította, hogy ezzel szemben az adatkezelési nyilvántartási szám feltüntetésének a hiánya bizonyítja a felperes személyi adatai adatkezelésének alperes által az adatvédelmi nyilvántartásba történő bejelentésének az elmaradását és ebből következően alperes jogellenes adatkezelését. Vítatta, hogy az alperes NAIH-hoz tett bejelentése megfelelt az Infotv. 65. §-ának, mivel a NAIH határozat nem a felperes személyes adatai bejelentéséről „készült”.

[24] Sérelmezte az eljáró bíróságoknak azt a megállapítását, hogy a bírósági eljárás kereteit meghaladja a közigazgatási aktus felülbírálata. Álláspontja szerint ez olyan kötelezettsége a bíróságoknak, amelynek az elmaradása esetén nem tudnak eleget tenni a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltaknak. Hivatkozott arra is, hogy feloldhatatlan ellentmondást

jelent a másodfokú bíróságnak az ezzel kapcsolatos érvelése: ha ugyanis nem vizsgálhatja az elkészített bejelentés nyilvántartásba vételéről rendelkező „közigazgatási aktust”, hogyan tudta megállapítani, hogy az alperes eleget tett az adatvédelmi nyilvántartásba történő - törvény által előírt - bejelentési kötelezettségének.

[25] A felperes azzal is érvelt, hogy a másodfokú bíróság megítélése szerint {ítélet [45] – [47] bekezdés} is jogellenes az alperes adatkezelése, sérti az Infotv. 68. § (2) bekezdését, ezért jogszabályt sértve utasította el a keresetét. A jogellenesség megítélése körében hivatkozott a kártérítési jog tárgyában dr. Petrik Ferenc tanulmányában kifejtettekre és a Ptk.1:4. § (2) bekezdésének a jogsértő mellőzésére. Az ABH értelmében az alperes az Infotv. 5. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti kötelező adatkezelést végez, ezért alkalmazni kell az ezek törlésére vonatkozó előírásokat, mivel megsértette az Infotv. 65. § (1) bekezdését és a 66. § (2) bekezdését.

[26] A felperes állította: az első-másodfokú bíróság eljárása sérti a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002.(VIII.1.) IM. rendelet 1. § (3) bekezdését és a 2. § 23. pontját is, amely „direkt előírásként félreérthetetlen kötelezést tartalmaz” az Infotv. előírásainak a megtartására. Hangsúlyozta, hogy az eljáró bíróságok - a Pp. 346. § (5) bekezdésébe ütköző módon - szembe helyezkedtek a BH2020.324. számú döntésben foglaltakkal, amely szerint a bíróságnak a megsértettként állított jogszabályi rendelkezéseket az Alaptörvénnyel, jelen esetben annak I. cikk (1) bekezdésével és VI. cikk (3) bekezdésével összhangban kell értelmeznie.

[27] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, annak helyes indokai alapján.

A Kúria döntése és jogi indokai

[28] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a joghatályosan előterjesztett felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabály tekintetében vizsgálta és ítélte meg a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát.

[29] A felülvizsgálati kérelem alaptalan a következők szerint.

[30] A felülvizsgálati eljárásban a peres felek tényállításaikat az engedményezés, az alperes adatkezelésének 2015. július 21-i nyilvántartásba vétele és a felperessel kapcsolatos okiratokon a nyilvántartási szám feltüntetésének hiánya tárgyában egyezően adták elő. A felperes nem vitatta, hogy a személyes adatait az alperes az engedményezési szerződés (követelésátruházás) óta kezeli. Ezért a Kúriának a felülvizsgálati kérelem alapján azt kellett megítélnie, hogy jogellenes-e az alperes adatkezelése az adminisztratív mulasztások (az adatvédelmi nyilvántartásba vétel késedelmes bejelentése és az adatkezelési nyilvántartási száma feltüntetésének a hiánya) miatt.

[31] Az Infotv. 5. § (1) bekezdés *b)* pontja szerint személyes adat akkor kezelhető, ha azt törvény vagy - törvény felhatalmazása alapján, az abban meghatározott körben - helyi önkormányzat rendelete közérdeken alapuló célból elrendeli (a továbbiakban: kötelező adatkezelés).

[32] Az Infotv. 6. § (5) bekezdés *b)* pontja értelmében, ha a személyes adat felvételére az érintett hozzájárulásával került sor, az adatkezelő a felvett adatokat törvény eltérő rendelkezésének hiányában az adatkezelő vagy harmadik személy jogos érdekének érvényesítése céljából, ha ezen érdek érvényesítése a személyes adatok védelméhez fűződő

jog korlátozásával arányban áll, további külön hozzájárulás nélkül, valamint az érintett hozzájárulásának visszavonását követően is kezelheti.

[33] A másodfokú bíróság helytállóan indult ki a felek egyező tényállításából: az alperes adatkezelésének jogalapja és célja az engedményezés útján megszerzett követelés és annak érvényesítése. A felperes igényérvényesítésének indokaként megjelöltekéből is ez következik: a közjegyző által kiállított végrehajtási záradék alapján folyamatban lévő végrehajtási eljáráshoz (végrehajtási záradék kiállítása) felhasznált személyes adatainak a jogellenes kezelését állította.

[34] Az alperes okirattal igazolta (A/4/1), hogy a felügyeleti hatóság szám számú határozata alapján 2003. július 31-től üzletszerűen végez a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) és a korábban hatályban lévő 1996. évi CXII. törvény (rég Hpt.) 3. § (1) bekezdés *b*) pontja szerinti hitel- és pénzkölcsön nyújtási gazdasági tevékenységet, ez alapján jogosult üzletszerűen követelésvásárlási gazdasági tevékenységet is folytatni, figyelemmel a Hpt. 292. § (1) bekezdésére is. A Hpt. 6. § (1) bekezdés 60. és 116. pontjának a fogalom-meghatározása értelmében az alperes az engedményezési szerződést üzletszerű követelésvásárlási tevékenysége körében kötötte. Az adatkezelésének ez a jogalapja, a felperes keresetében törölni kért személyes adatok a Hpt. hatálya alá tartozó követelésátruházási (az engedményezés is idetartozik) szerződés alapján kerültek az alperes kezelésébe, ideértve a kölcsönszerződést biztosító mellékkötelezettséget (zálogszerződést) is. Az alperesnek mint engedményesnek a követelés érvényesítéséhez szükséges okiratokat az engedményező (átruházó) a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:196. §-a alapján adta át, ezért ez az adatkezelése az Infotv. 6. § (5) bekezdés *b*) pontján alapul. Erre az adatkezelésre a Hpt. 161. § (1) bekezdés *c*) pontja alapján a banktitokra vonatkozó rendelkezés tilalma a végrehajtási záradékhoz való felhasználásnál azért nem alkalmazandó, mivel az alperes (pénzügyi intézmény) érdeke ezt az ügyféllel (felperessel) szemben fennálló követelése érvényesítéséhez szükségessé teszi. Ezért a Kúria egyetértett a másodfokú bírósággal abban, hogy az ABH jogértelmezése a keresettel érvényesített igény megítélésé körében nem irányadó.

[35] Az alperes emellett – pénzügyi intézményként – végez kötelező adatkezelést is: a Központi Hitelinformációs Rendszerben (KHR) nyilvántartott referenciaadatok a Központi Hitelinformációs Rendszerről szóló 2011. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: KHRtv.) 11. §-a alapján kerültek átadásra az alperes részére, így a KHRtv. alapján az Infotv. 5. §-a szerinti kötelező adatkezelést is végez. Ennek az adatkezelésének azonban eltérő a célja: a teljes körű hitelnyilvántartás érdekében, elsődlegesen a megalapozott hitelbírálatához fűződő érdek biztosítása és az állami beavatkozást megalapozó közérdek a lakosság növekvő mértékű eladósodása miatt.

[36] Amint azt a másodfokú bíróság is helytállóan megállapította, az alperesnek a követelés érvényesítése körében végzett adatkezelése az Infotv. 6. § (5) bekezdés *b*) pontján alapul, ezért a felperes törléshez való jogát nem a kötelező adatkezelésre vonatkozó rendelkezések alapján kellett vizsgálni. Az adatkezelőnek az Infotv. 4. § (1) és (2) bekezdésében foglalt célhoz kötöttség, szükségesség és arányosság követelményének kell megfelelnie, valamint rendelkeznie kell az Infotv.-ben meghatározott jogalapok valamelyikével. Az alperes jogos érdeke a perbeli személyes adatok kezelése révén a zálogtárgyból történő kielégítés, ezért az adatkezelése megfelel az Infotv. 4. § (2) bekezdésében foglaltaknak. A kereset elbírálása körében ezért az Infotv. 5. § (1) bekezdés *b*) pontjához kapcsolódó kötelező adatkezelésre vonatkozó szabályok nem alkalmazhatóak.

[37] A Kúria megítélése szerint önmagában az adminisztratív mulasztások miatt nem jogellenes az alperes adatkezelése. Az Infotv. 65. § (1) bekezdése szerint az adatkezelő

személyes adatokra vonatkozó adatkezeléseiről, az érintettek tájékozódásának elősegítése érdekében a Hatóság hatósági nyilvántartást (adatvédelmi nyilvántartás) vezet. A felperes tévesen értelmezte az adatvédelmi hatósághoz történő bejelentés célját és tartalmát. Azon túlmenően, hogy az alperes igazolta, hogy a NAIH nyilvántartásba vette, megalapozatlan az a hivatkozása, hogy az Infotv. 65. §-a alapján az adatvédelmi hatósághoz történő bejelentésnek adatkezelési célonként kellett történnie. Az adatkezelő nyilvántartásba történő bejelentése nem az érintettek konkrét adatainak bejelentésével valósult meg, az Infotv. jelen perben még alkalmazandó 65. § (1) bekezdése ilyen követelményt nem fogalmazott meg, az érintettek vonatkozó konkrét személyes adatok leírását nem tartalmazta, nem tartalmazhatta a nyilvántartás, hiszen az bárki számára hozzáférhető nyilvános nyilvántartás volt.

[38] Az adatvédelmi nyilvántartási szám az Infotv. 68. § (6) bekezdése értelmében az adatkezelés azonosítására szolgál, nem a nyilvántartásba vett adatkezelés jogszerűségét tanúsítja, ezért a késedelmes bejelentés önmagában nem eredményezi (eredményezheti) az Infotv. 17. § (2) bekezdése szerinti jogkövetkezményt, a személyes adat törlését. Az Infotv. 65. § (4) bekezdése értelmében az adatvédelmi nyilvántartás nyilvános, abba bárki betekinthez, az abban foglaltakról feljegyzést készíthet. Ezért az alperesnek – a felperes állításával szemben - nem a felperes személyes adataira egyediesített nyilvántartási számot kellett volna feltüntetnie, illet ugyanis az adatvédelmi nyilvántartás nem tartalmazott. A felperes sem adott elő olyan tényállítást, hogy az adatvédelmi nyilvántartási szám feltüntetésének hiánya miatt nem tudta azonosítani az alperes adatkezelését, illetve hogy ez a hiányosság korlátozta az érintetti jogainak az érvényesítését.

[39] A felperes alaptalanul hivatkozott az EUMSZ. 16. cikkének, az Alapjogi Charta 8. cikkének és a GDPR-al hatályon kívül helyezett adatvédelmi irányelv 18. cikk (5) bekezdésének és a 32. cikk (2) bekezdésének a megsértésére. Az adatvédelmi nyilvántartás tárgyában ezek sem tartalmaznak olyan rendelkezést, hogy a személyes adatok kezelésének jogalapját a nyilvántartás teremti meg vagy annak hiánya miatt jogellenes az adatkezelés. A felperes érvelése szerint az Infotv.-nek a GDPR alkalmazhatósága előtti rendelkezéseit kell alkalmazni a keresete elbírálására, ugyanakkor az adatvédelmi irányelv 18. cikk (5) bekezdése a tagállamokat hatalmazza fel, hogy egyes vagy az összes, személyes adatot érintő, nem automatizált adatfeldolgozási művelet értesítési kötelezettség alá tartozzon, más rendelkezést azonban nem ír elő. Az Alapjogi Charta 52. cikke (1) bekezdése első mondatának megfelelően a Chartában elismert jogok és szabadságok – többek között a Charta 7. cikkében biztosított, a magánélet tiszteletben tartásához való jog és a Charta 8. cikkében biztosított, a személyes adatok védelméhez való jog – gyakorlása csak a törvény által korlátozható, amiből különösen az következik, hogy a beavatkozást lehetővé tevő jogalaprak magának kell meghatároznia az érintett jog gyakorlását érintő korlátozás terjedelmét (lásd ebben az értelemben: 2020. október 6-i Privacy International ítélet, C-623/17, EU:C:2020:790, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), ilyen korlátozást a nyilvántartási számhoz kapcsolódóan a felperes sem jelent meg és az Infotv. sem tartalmaz.

[40] A Kúria a Pfv.IV.21.425/2019/5. számú hivatkozott határozata a jelen perben nem irányadó, miután abban a Kúria más jogértelmezési kérdésben foglalt állást. Abban az ügyben a peres felek között nem volt vitatott, hogy az alperes az Infotv. 5. § (1) bekezdése szerinti kötelező adatkezelést végez, a Kúriának a kötelmi jogvitához kapcsolódó elévülési kifogások tárgyában kellett döntenie.

[41] A másodfokú bíróság helytállóan értékelte azt is, hogy mivel az adatkezelési nyilvántartási szám – a GDPR 2018. május 25-i alkalmazhatóságát követően – megszűnt, az Infotv. erre vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezték, a már hatályon kívül helyezett jogszabályra hivatkozással az Infotv. 17. §-a, a 66. §-a és a 68. §-a alapján a törléshez való jog nem érvényesíthető. A törléshez való jog célja a jogellenes adatkezelés megszüntetése, ezért

az olyan adminisztratív hiányosság miatt, amelyet az erre vonatkozó igény előterjesztésekor már a jogszabály nem ír elő, nem eredményezi az adatkezelő törlési kötelezettségét. Az alperes adatkezelési tevékenységéhez kapcsolódott az adat a NAIH-hoz tett adatkezelés nyilvántartásba vételi kötelezettsége, amely azzal is összefüggésben állt, hogy a Hpt. alapján az alperes mint pénzügyi intézmény kötelező adatkezelést is végez.

[42] A felperes felülvizsgálati érvelésével szemben a jogerős ítélet nem sérti a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdését. A másodfokú bíróság a felperes keresetének elbírálásához szükséges mértékben vizsgálta a hivatkozásait és indokolta meg érdemi döntését. A Ptk. 1:4. § (2) bekezdése, a Ptk. alapján a kártérítési jogban a jogellenesség megítélésére vonatkozó rendelkezések alkalmazása pedig nem merül fel. Az Infotv., és a Ptk. is oltalmazza - a személyes adatok védelme útján - a személyiséget, azonban ezt más szempontból szabályozza, a védelmi körök terjedelme is különböző, a Ptk. és az Infotv. személyi és tárgyi hatályával áll összhangban. A Büsz. 1. § (3) bekezdésének megsértése körében kifejtett felülvizsgálati hivatkozás pedig a bírósági ügyvitelre vonatkozó miniszteri rendelet téves jogértelmezésén alapul.

[43] Az eljáró bíróságok a jogellenes adatkezelés hiányát a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése – a felek egyező tényállításai alapján – meggyőződése szerint állapította meg. A felperes által megjelölt okok miatt a Pp. 279. § -ának megsértése nem állapítható meg. Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás mint rendkívüli perorvoslati eljárás során általában nem vizsgálható a bíróság mérlegelési körébe tartozó tényállás, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésre és értékelésre. A Kúria csak azt vizsgálja, hogy az eljáró bíróság a mérlegelés körébe vont adatok, bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során nem jutott-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésre. Csak az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni. A bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésének hiányában a bizonyítékok felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség.

[44] Mindezekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelem alapján vizsgált jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[45] 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 279. § (1) bekezdés, 346. § (4)–(5) bekezdés

[46] 2011. évi CXXII. törvény (Infotv.) 4. § (1) bekezdés, 5. § (1) bekezdés *b)* pont, a 17. § (2) bekezdés *a)* pont, a 65. § (1) bekezdés, 66. § (2) bekezdés, 68. § (6) bekezdés

[47] Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdés, az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdés

[48] az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) 18. cikk (5) bekezdés, a 32. cikk (2) bekezdés

[49] az Európai Unió Működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 16. cikk (1) bekezdés

[50] az Európai Unió Alapjogi Chartája 8. cikk (1) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[51] Az adatvédelmi nyilvántartási szám az adatkezelés azonosítására szolgál, nem tanúsítja a nyilvántartásba vett adatkezelés jogszerűségét, ezért a nyilvántartásba vétel késedelmes bejelentése miatt nem kérhető a személyes adat törlése.

Záró rész

[52] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért a Kúria a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte az alperes által felszámított, az ügyvédi képviseletével felmerült és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) és a 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított és a 2. § (2) bekezdése szerint a kifejtett tevékenységgel arányban mérsékelt felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére.

[53] Az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

[54] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján megfelelően alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. november 9.

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna s.k. előadó bíró,
Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró